

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Mine Torne dem gemmer jeg

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 312. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann12tom-shoot-idm140026786959536/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Snart suser ater, som en Pil fra Buen,
 den rappe Svale kredsende om Dammen,
 og Hanen galer, purpurrød i Kammen,
 og træder Menuet med Høne-Fruen,
 som nylig kaglende har lagt sit Æg —
 Vedbenden gnistrer mørkt paa kalket Væg,
 hvor Solen klækker frem en Sværm af Fluer,
 der summer ind ad Dør og ud af Stuer,
 mens Bonden stryger lunt sit stride Skæg.

Foraar — Musik — ugribelig for Haanden,
 usynlig, men med Farvens skære Flimren
 i sarte Former og i blide Omrids:
 en flygtig Drøm — og dog, hvor fast, hvor stærk!
 O Drømme, Kunstens Liv og Kunstner-Værk,
 bring Foraarsbud til dem, som ængstlig venter,
 gør modne dem, som Sejrens Løn sig henter,
 gør livs-glad Slægten, som i Skyggen strider:
 spred dine Bølger ud til alle Sider,
 at Pigens Kind blir rød og Mandens brun —
 hvælv over Livet Himlens blaa Paulun,
 og dæmp den bitre Nød, de bange Smerter!
 Musik! — kryst Menneskene til dit Bryst
 og føl til Tak de varme, varme Hjerter.

MINE TORNE DEM GEMMER JEG

Mine Torne dem gemmer jeg hos mig selv,
 men paa Roser min Sang skal træde:
 dem strør jeg ud under Himlens Hvælv,
 at bringe blomstrende Glæde. —

Og mærker Du stundom et lidet Sting,
 naar af Rosernes Kaik Du har drukket:
 drik Duften, og lad blot som ingenting —
 det er *mig*, som Tornen har stukket.
